

що и науката не дава./Към Живка/ Той и чичо ти Христо-бог да го прос-
ти/Кръсти се/-бяха ортаци в фабриката. Ама, чедо, къде е единият, къде е
другият! Цялата работа въртеше татко ти. А чичо ти Христо изгуби и пая
си от фабриката. От мъка се помина горкичкият. Петнадесет години има
от тогава.

ЖИВКА- А как изгуби чичо Христо своята част? Чувала съм нещо лошо.

БАБАТА- Как! Объркал си сметките. Татко ти му помогна, а той пак не ги
оправи. У-у, чедо, какви лоши хора има! Тогава разправяха, че татко ти ум
бил изиграл чичо ти Христо. А той, чедо, и до сега помага на децата му:
прибра ги за работници в ^в фабриката, а миналия петък пред очите ми да-
де на леля ти Дона сто лева. И едни стари обуца и даде-хем без пари
ги даде!

ЖИВКА- /Към Брадаров/ Ако не беше ^и ~~пая~~ ^и ~~пая~~ на мама...

ДРАГАНА- /Влиза бързо от къщата с чиста метла и фараф. Силно разстро-
ена/ Божичко, умори ме този човек! Свещи катее, помогни ми! /Чисти гради-
ната/. Защо ми се скара сега? Така-за нишичко!

БАБАТА- И-и, чедо, скарал ти се-скара! Преглътни и толков. На тебе ли се
кара само? На всички се кара-и на самия началник се кара. Такъв е за-
нятът му: да заповядва и да се кара... Я ела, чедо, в кухнята да пийнем
по едно кафенце-веднага ще ти мине. /Отива към къщата/ Ела, чедо, ела!

/Влиза в къщата/

ДРАГАНА- Каква не ме нарече-като че съм някоя комунистка! Тези избори
ще ме накарат да бягам от тук. Да пукна, ако не избягам!

ЖИВКА- Драге, успокой се!

ДРАГАНА- Добре, щом не мога да издумам мъката си, млъквам. И да искате,
устата си вече не отварям... Пет години му служа като камарьерка, а ми
се кара даже и пред кавалери. Като ме подхвана сутринта пред пазача
на фабриката Стефчо за някакъв списък, душичката ми в петите се сгу-
ши. Че аз писарка ли съм тук, болярино, та да пазя книгата ти?

БРАДАРОВ- Списък ли? Какъв списък?

ДРАГАНА-